

Βάρος της γης. Άνθρωποι άχρηστοι που δεν έχουμε να προσφέρουμε τίποτε, γι' αυτό και δεν μάς προσφέρουν τίποτε. Συνέχεια ζητούμε γονυπετείς και ελεεινοί δανεικά και ψίχουλα για να εξασφαλίσουμε τα απαραίτητα της διαβίωσης. Απόλπιδοι, απελπισμένοι, αξιοθρήνητοι. Καταντήσαμε άχθος αρούρης.

Έτσι μάς παρουσιάζουν στην Ευρώπη. Χωρίς ήθος και αξιοπρέπεια, επαίτες, ανίκανους, παράσιτα. Χωρίς συνεισφορά και χωρίς όποιο μέλλον.

Η έκφραση πρωτογράφηκε στον Όμηρο καθώς ο Αχιλλέας παραπονείται στη θεά μητέρα του Θέτιδα (γιός του θνητού βασιλιά Πηλέα), ότι πλέον αισθάνεται άχθος αρούρης - βάρος άχρηστο της γης, μετά από μακρύ διάστημα απραξίας και αποχής από τις μάχες, ενόσω οι συμπολεμιστές του Έλληνες κινδύνευαν. Με την κύρια ευθύνη να τον καταπιέζει αφού χειρίστηκε απερίσκεπτα τη συμπεριφορά του με τον γενικό Αρχηγό Αγαμέμνονα(άγαν + μένω – ο υπερβολικά σταθερός), πλέον σε κανέναν ωφέλιμος, δεν συνέβαλε στον κοινόν αγώνα καιτοι για τούτο εξεστράτευσαν οι Μυρμιδόνες του, με τη θέλησή του στην Τροία. Έχασε μάλιστα τον αγαπημένο φίλο, συγγενή και συμμαθητή του, τον Πάτροκλο (το κλέος – η δόξα του πατρός), γιός του Μενοίτου.

Σύντομα ωστόσο θα αναδειχθεί από άχθος στον ενδοξότερο ήρωα της πανανθρώπινης ιστορίας (και διόλου μύθου). Ο θρύλος του ανθρώπινου γένους για τους μαχητές. Ο Μέγας Αλέξανδρος τον είχε πρότυπο και βρήκε τον τάφο του άθικτο τον 3ο αιώνα, διαλύοντας τα τότε και μετέπειτα, ως τις μέρες μας παραμύθια, ότι Όμηρος και Τροία ήσαν δήθεν φαντασίες. Μετά σειρά περίλαμπρων άθλων του Αχιλλέα, η Ιλιάδα τελειώνει να σέρνει τον Έκτορα (αυτός που κατέχει – ο έχων), νεκρό πίσω από το άρμα του. Ο Αχιλλέας οδεύει συνειδητά στον θάνατο (εκτός Ιλιάδας) παρά τον χρησμό που τον ειδοποιεί ότι θα σκοτωθεί κατόπιν μαχόμενος. Τον φόνευσαν ύπουλα. Θεός ενημέρωσε τον Πάρι(αυτός που πήρε ή αυτός που τον πήραν, Αλέξανδρος το αρχικό όνομα του), για την Αχιλλείο πτέρνα.

Άχθος αρούρης.(Ιλιάς Σ 104)

Συντάχθηκε απο τον/την Νικόλαος Ε. Ξυπολυτάς

Δευτέρα, 22 Οκτώβριος 2012 00:57 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 23 Οκτώβριος 2012 01:06

Επιμέλεια: Νικόλαος Ε. Ξυπολυτάς